

Bożena Błaszczyk

Kolonia Krosno, st. 1, gm.
Gorzkowice, woj. piotrkowskie, AZP
79-54/106

Informator Archeologiczny : badania 29, 17-18

1995

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Klementowice, st. 47
gm. Kurów, woj. lubelskie
AZP 75-77/—

Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej
 w Lublinie

Badania prowadziła dr Jolanta Nogaj-Chachaj. Finansowane przez Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Pierwszy sezon badań. Grób kultury amfor kulistych.

Grób został odkryty przypadkowo w 1991 r. przez właściciela pola. W trakcie jesiennych prac rolnych wykopali on dwie czaszki ludzkie, naczynie, 3 siekiery gładzone z krzemienia pasiastego oraz znaczną ilość kamieni wapiennych. Od 1991 r. stanowisko posiane było wieloletnią trawą, co uniemożliwiało przeprowadzenie prac ratowniczych. Interwencyjne badania zostały przeprowadzone w październiku 1995 r. W ich wyniku odkryto kolejny, już czternasty, grób kultury amfor kulistych.

Stanowisko położone jest na wysokości ok. 195 m n. p. m., na pograniczu wierzchowyń lessowej i stoku opadającego w miarę łagodnie w kierunku północnego wschodu. Zarys obiektu grobowego pojawił się na głębokości ok. 25 cm od powierzchni. Komora grobowa nie zachowała się w całości. Od strony wschodniej niszczył ją wyraźnie wkop dołu na ziemniaki. Grób zorientowany był osią dłuższą wzdłuż kierunku zachód-wschód. Obstawa boczna grobu, którą tworzyły średnich rozmiarów bryły wapienne, zachowana była z trzech stron.

Pokrywa grobowa nie zachowała się, a strop odsłoniętego obiektu był w znacznym stopniu zniszczony wcześniejszą orką. Komora grobowa miała fragmentarycznie zachowane dno, które tworzył bruk wapienny niewielkich rozmiarów. Na dnie złożone były szczątki co najmniej czterech osobników (dokładną liczbę ustali analiza antropologiczna — materiał kostny jest bardzo zniszczony) oraz szczątki kostne zwierząt. Łącznie odkryto pozostałości pięciu naczyń, 4 siekiery krzemienne oraz 5 bursztynowych ozdób. Wstępne obserwacje terenu sugerują możliwość istnienia na tym stanowisku jeszcze jednego grobu kultury amfor kulistych.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Katedrze Archeologii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie.

Badania będą kontynuowane.

Klonowice, st. 5, gm. Czernsk, woj. bydgoskie — patrz: paleolit i mezolit

---

Kolonia Krosno, st. 1
gm. Gorzkowice, woj. piotrkowskie
AZP 79-54/106

Muzeum Regionalne w Radomsku

Badania prowadziła mgr Bożena Błaszczyk. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Piotrkowie Trybunalskim. Pierwszy sezon badań. Osada kultury pucharów lejkowatych.

Stanowisko odkryte podczas badań AZP w 1994 roku. Leży ono na niewysokiej wydmy w pobliżu malej dolinki ciekłu. Prace wykopaliskowe przeprowadzono w najbardziej zagrożonej części stanowiska. Badaniem objęto obszar 100 m². Na głębokości 17 cm od powierzchni odkryto jedyną nie zniszczoną jamę odpadkową z małą ilością materiału ceramicznego, krzemieniami, polepą i węglem drzewnym, którego próbkę pobrano do badań C₁₄. W znacznie zniszczonej wkopami części osady natrafiono na warstwę kulturową różnej grubości, kilka skupień ceramiki lub polepy.

Materiałem zabytkowym są ułamki pucharów, amfor i naczyń zasobowych — znaleziono ich ponad 700. Zdobione były najczęściej stempelkiem prostokątnym, ornamentem

paznokciowym i palcowym. Znalezione ok. 50 wyrobów krzemiennych i 1400 grudek polepy (niektóre duże, z odciskami konstrukcji drewnianych). Wszystkie odkryte materiały należy wiązać z fazą wióreczką kultury pucharów lejkowatych.

Badania powinny być kontynuowane.

Kowalewko, st. 3, gm. Oborniki, woj. poznańskie — patrz: środkowa i późna epoka brązu

---

**Kowalewko, st. 10
gm. Oborniki, woj. poznańskie
AZP 49-26/—**

Poznańskie Towarzystwo Prehistoryczne

Badania prowadził mgr Tomasz Skorupka. Finansowane przez Spółkę EuRoPol Gaz SA w Warszawie. Pierwszy sezon badań. Osada neolityczna, osada kultury łużyckiej, osada kultury przeworskiej.

Badania wykopaliskowe miały charakter ratowniczy w związku z planowaną budową w tym miejscu nitki gazociągu tranzytowego z Rosji do Europy Zachodniej.

Przebadano odcinek o długości 236 m i szerokości 13 m. Odkryto łącznie 33 obiekty, rozproszone praktycznie na całym badanym obszarze. Również na całej przestrzeni objętej badaniami zlokalizowano bardzo liczne, luźne fragm. ceramiki i wyroby krzemienne. Tak mała ilość obiektów przy dużej gęstości znalezisk luźnych spowodowana jest tym, że obiekty zostały zniszczone przez intensywną orkę (ślady orki stwierdzone zostały do głębokości 50 cm od powierzchni gruntu).

Osada neolityczna. Odkryto łącznie 19 obiektów związanych z osadnictwem neolitycznym — jam gospodarczych i dołków posłupowych. Te ostatnie (ob. 6-10, 11-12 i 14) po połączeniu tworzą układ trapezowaty o długości 8 m i szerokości 1,8-2,2 m. Dołki są pozostałościami po konstrukcji słupowej, zapewne jakiejś chaty. Towarzystwo jej 5 innych obiektów (jam). Jedna z nich umieszczona była wewnątrz chaty, pozostałe znajdowały się wokół niej. Z obiektów i warstw mechanicznych pozyskano bardzo liczny materiał ceramiczny, krzemienno (wióry, odlupki, rdzenie) oraz kości zwierzęce. Odkryty materiał pozwala stwierdzić, iż mamy do czynienia z osadą kultury pucharów lejkowatych.

Osada z okresu epoki brązu — kultura łużycka. Zarejestrowano 5 obiektów: 1 dołek posłupowy (ob. 20), 2 skupiska ceramiki (ob. 19 i 24), jamę (ob. 22) i palenisko (ob. 26). Najciekawsza niewątpliwie jest ceramika z obiektu 24 — są to fragm. w przybliżeniu całego naczynia z tego okresu. Obiekty związane z osadnictwem kultury łużyckiej są znacznie rozproszone (ok. 60 m między pierwszym i ostatnim). Między nimi wystąpił luźny materiał. Okres funkcjonowania osady przypada na lata 800-650 p. n. e.

Osada z okresu wpływów rzymskich — kultura przeworska. Odkryto łącznie 5 obiektów: piec, palenisko, 2 jamy gospodarcze oraz skupisko ceramiki. Niewątpliwie najciekawszym obiektem był piec. Obiekt był w rzucie poziomym dość regularny, zbliżony do okręgu o średnicy ok. 2 m. Wstępnie pozostałości po osadzie możemy datować na I-II w. n. e.

Znalezione też znacznych rozmiarów jamę (półziemiankę), którą możemy identyfikować z późnym okresem wpływów rzymskich (IV w. n. e.) bądź okresem przejściowym między okresem wpływów rzymskich a wczesnym średniowieczem (IV-V w. n. e.).

Materiały znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Poznaniu.

Badania będą kontynuowane.

Kowalewko, st. 12 i 13, gm. Oborniki, woj. poznańskie — patrz: młodszy okres przedrzymski — okres wpływów rzymskich

---